

Ter zaliger gedachtenis van
DE HEER
CYRIEL DE WOLF

echtgenoot van Mevrouw
Maria VERLOO

geboren te Nederbrakel op 22 oktober 1892 en
godvruchtig overleden te Opbrakel op 30 maart
1967, voorzien van de H.H. Sakramenten der
Zieken en de Pauselijke Zegen in het stervens-
uur

Erelid van de Bond van het H.Hart
Oud-muzikant en Erelid van de Koninklijke Har-
monie «De Eendracht» Nederbrakel.

De mortuis nisi bene. Een wellevend mens zegt
van een dode niets dan goeds. Als men nochtans
goed spreekt over hem, dan is het door
iedereen van harte gemeend. Volwassenen noem-
den hem een brave man, maar onze kleine pe-
ters zullen zich hem alleen herinneren als die
brave deugniet van een pépé.

Gemakkelijk had hij het nochtans niet om een
goed mens te worden. Vier jaar oud was hij
toen zijn vader stierf, verpletterd onder een
boom en het dierbaarste bezit van een mens,
zijn moeder, verloor hij toen hij amper negen
was, met al de gevolgen vandien.

Hij groeide op als een plichtsvol en god-
vrezend mens. Werken en ijveren voor zijn ge-
zin was zijn ideaal, zelfs op gevorderde leeftijd
vond hij ledigheid een schande. Hij was een
toonbeeld van blijmoedigheid en levensvreugde,
maar echt gelukkig was hij pas, als hij op het
einde van een dag kon zeggen: «Vandaag heb ik
iemand een plezier gedaan».

Twee en twintig kleinkinderen vochten om een
plaatsje in het groot hart van deze kindervriend.

Beminde echtgenote, kinderen en kleinkinde-
ren, tijdens mijn leven streefde ik ernaar om
iedereen tot vriend te houden. Alstublieft, laat
mij vanuit de hemel zien, dat gij in vriendschap
met elkander leeft. Bidt voor mij.

De families DE WOLF, ASSEZ, VERLOO en AN-
TROP,

danken U van harte voor uw bliken
van deelneming en vrome gebeden.